

Προς στήριξη του επιχειρήματός της περί υπάρξεως εύλογων αμφιβολιών, η προσφεύγουσα προβάλλει τα εξής:

- η διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής ήταν υπερβολικά μεγάλης διάρκειας, η οποία αφ' εαυτής υποδηλώνει την ύπαρξη εύλογων αμφιβολιών — τούτο δε κατά μείζονα λόγο εφόσον αφορούσε καθεστώς ενισχύσεων κοινοποιηθέν βάσει του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ·
- η απόφαση της Επιτροπής πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας ως προς τη φορολογική απαλλαγή των κατ' οίκον διανεμόμενων διαφημιστικών εντύπων χωρίς διεύθυνση παραλήπτη και συνδρομητικών εφημερίδων και
- η Επιτροπή ερεύνησε πλημμελώς και ανεπαρκώς τη δανική νομοθεσία περί φόρων επί των διαφημίσεων ως προς το ζήτημα αν η φορολογική απαλλαγή των κατ' οίκον διανεμόμενων διαφημιστικών εντύπων χωρίς διεύθυνση παραλήπτη και συνδρομητικών εφημερίδων συνιστούσε κρατική ενίσχυση.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2014 — Forbruger-Kontakt κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-834/14)

(2015/C 138/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Forbruger-Kontakt A/S (Taastrup, Δανία) (εκπρόσωπος: M. Honoré, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 9ης Ιουλίου 2014, για τη μη διατύπωση αντιρρήσεων ως προς τη φορολογική απαλλαγή ορισμένων διαφημίσεων (SA.35683)·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους προβαλλόμενους στην υπόθεση T-833/14, *Søndagsavisen* κατά Επιτροπής.

Προσφυγή-αγωγή της 4ης Φεβρουαρίου 2015 — Sharif University of Technology κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-52/15)

(2015/C 138/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγον-ενάγον: Sharif University of Technology (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: M. Happold, Barrister)

Καθού-εναγόμενος: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Το προσφεύγον-ενάγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το παράρτημα της απόφασης 2014/776/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, το παράρτημα II της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, το παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1202/2014, και το παράρτημα IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012, καθόσον αφορούν το προσφεύγον-ενάγον·
- να επιδικάσει χρηματική ικανοποίηση στο προσφεύγον-ενάγον ως επανόρθωση της βλάβης που υπέστη η φήμη του λόγω των ενεργειών του Συμβουλίου· και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή-αγωγή του, το προσφεύγον-ενάγον ζητεί την ακύρωση του παραρτήματος της απόφασης 2014/776/ΚΕΠΠΑ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, του παραρτήματος II της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1202/2014 ⁽³⁾ του Συμβουλίου, και του παραρτήματος IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 ⁽⁴⁾, στο μέτρο που αφορούν το προσφεύγον-ενάγον.

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, το προσφεύγον-ενάγον προβάλλει τέσσερις λόγους.

Με τον πρώτο λόγο, το προσφεύγον-ενάγον προβάλλει ότι το Συμβούλιο προσέβαλε τα δικαιώματά του άμυνας και το δικαίωμα του σε αποτελεσματική ένδικη προστασία.

Με τον δεύτερο λόγο, το προσφεύγον-ενάγον προβάλλει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την επιβολή των περιοριστικών μέτρων εις βάρος του.

Με τον τρίτο λόγο, το προσφεύγον-ενάγον προβάλλει ότι το Συμβούλιο προσέβαλε το δικαίωμά του ιδιοκτησίας και ότι παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.

Με τον τέταρτο λόγο, το προσφεύγον-ενάγον προβάλλει ότι το Συμβούλιο έκανε κατάχρηση της εξουσίας του, καθόσον επέβαλε περιοριστικά μέτρα εις βάρος του.

⁽¹⁾ Απόφαση 2014/776/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 7ης Νοεμβρίου 2014, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 325, σ. 19).

⁽²⁾ Απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39).

⁽³⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1202/2014 του Συμβουλίου, της 7ης Νοεμβρίου 2014, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 325, σ. 3).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1).

Προσφυγή της 4ης Φεβρουαρίου 2015 — Amitié κατά ΕΑCΕΑ

(Υπόθεση T-59/15)

(2015/C 138/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Amitié Srl (Μπολόνια, Ιταλία) (εκπρόσωπος: D. Bogaert, δικηγόρος)

Καθού: Εκτελεστικός Οργανισμός Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού (ΕΑCΕΑ)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει παραδεκτή την προσφυγή κατά του ΕΑCΕΑ·